

Koch Imre

Az évszakok színeváltozása

elhalványulnak győzelmeink
a közeg melybe ütközünk ellenáll
kialszanak a fények
égzengés a távolban
ez egy másik este
az emlékezetet hívtuk segítségül
hogy igazolja történetünk

a papír melyre sorainkat róttuk
mások szavaitól visszhangzik

s mi egészen halk
neszekkel töltekezünk

Szerepek

kölcsönzi mozdulatait
az igazi táncos
játszik velük
visszaadja őket
minden gesztusa ecsetvonás

a tenger sós ízével a szánkban
jöttünk e világra
a nyelv
melyet anyánk kedvéért tanultunk
ugyanúgy beborít minket
mint a föld

Gyöngysor

ködöt gőzöl a föld
a szántók fölött

váratlanul ér cél't Szi'szüphosz
mozdulataiból új'ra'ertve
a hegyet

fű'gg tő'le immár a hegy
s a teher
mely új'ranemzi önmagát